

Nederland heeft het briljante systeem van toeslagen bedacht. Voor iedere noodlijdende omstandigheid die mensen kan treffen, is er een toeslag bedacht.

Wanneer er echter ergens iets verkeerd gaat en de belastingdienst wil terugvorderen, dan merk je pas wat met wat voor terreurorganisatie je te maken hebt.

Voor wie niet genoeg verdient en de huur niet kan betalen, is er huurtoeslag, mits de maandelijkse penningen onder een bepaald bedrag liggen. Voor mensen met kinderen in de opvang is er kinderopvangtoeslag, voor mensen die de zorgpremie niet kunnen betalen, is er zorgtoeslag en zo zijn er wellicht nog een aantal.

Het idee om mensen te helpen die het financieel zwaar hebben, is natuurlijk prima, maar de praktische kant van de zaak wordt altijd een puinhoop als het in handen van de belastingdienst terechtkomt.

Zelden is er een meer onpersoonlijke organisatie neergezet en zelden is er een constructie bedacht die zo effectief is in het bloed onder de nagels van de burgers vandaan te halen en ze tot wanhoop te drijven.

Niet alleen moet deze desorganisatie de toeslagen uitbetalen, ze moeten ze ook terugvorderen als er ergens iets is misgegaan en mensen ten onrechte teveel ontvangen hebben ontvangen; of iets uit de ene pot ontvingen, terwijl dat een andere had moeten zijn.

Uit een aantal praktijkgevallen is ons bekend dat wanneer er ergens iets verkeerd is gegaan en de belastingdienst wil geld terugvorderen, dat ze er standaard vanuit gaan dat ze met fraudeurs te maken hebben.

Ze doen in de praktijk dan ook álles wat in hun macht ligt om deze mensen het leven zuur te maken, op een manier waaruit je zou kunnen afleiden dat ze persoonlijk zijn benadeeld.

Zo was er enkele dagen [geleden het verhaal te lezen](#) van een frauderende eigenaar van een kinderdagverblijf in Capelle aan den IJssel.

De fraudezaak bij kinderopvang De Parel in Capelle aan den IJssel drijft de opgelichte ouders de schuldhulpverlening in. De belastingdienst eist enorme maandelijkse terugbetalingen die niet

op te hoesten zijn.

Eigenaar Moustapha A. van De Parel heeft de belastingdienst opgelicht voor twee miljoen euro. Hij kreeg de kinderopvangtoeslag van ouders en verzweeg de eigen bijdrage die de ouders moesten betalen. Zijn handel duurde van 2007 tot 2014. Hij werd vorig jaar veroordeeld tot anderhalf jaar cel.

Maar de belastingdienst eist het misgelopen geld terug, van de ouders. „Terwijl die ook slachtoffer zijn, net als de belastingdienst”, zegt Willeke Ravenna, oud-medewerker van De Parel die de zaak aan het licht bracht. Ze staat zestig Capelse ouders bij in hun strijd tegen de torenhoge boetes.

Recent kreeg een ouder te horen dat ze over twee verschillende jaren 1377 euro mag betalen als beschikking. Per maand. Twee jaar lang. Het laagste schikkingsvoorstel bedraagt vijfhonderd euro per maand.

„Ze drijven hiermee gezinnen naar de schuldhulpverlening, terwijl de enige fout van de ouders hun goedgelovigheid is geweest”, stelt Ravenna. Omdat staatssecretaris van Financiën Eric Wiebes een coulanceregeling weigert gaan gezinnen kapot door de torenhoge geëiste terugbetalingen, stelt Ravenna. De gemeente Capelle aan den IJssel zegt de zaak 'nog altijd nauwlettend te volgen'.

„Op dit moment zijn bij ons geen gedupeerde ouders meer bekend die dreigen om te vallen. Maar op het moment dat daar verandering in komt dan kijken we meteen of en hoe we kunnen helpen”, laat een woordvoerder weten namens wethouders Ans Hartnagel en Eric Faassen.

Ravenna hoopt een gesprek met Wiebes en de gedupeerde ouders te kunnen regelen. „Tot nu toe weigert hij, maar laat hem maar eens uit hun eigen mond de gevolgen horen.”

Een alleenstaande moeder van twee kinderen die op De Parel zaten vertelt: „Het is heel onbegrijpelijk als je je leven leidt en alles probeert goed te doen zoals het hoort en nooit met justitie te maken hebt gehad en dan nu zo in de shit zit.”

„Mijn kinderen zijn hier natuurlijk eigenlijk de dupe van. Het is zo dat zij nooit op vakantie zijn geweest en voorlopig ook niet kunnen. Ze hebben in deze tijd geleerd dat zij niets krijgen en zullen daar ook niet meer om vragen.”

Dit is een schoolvoorbeeld van mensen die onbewust in een situatie terecht zijn gekomen waarin ze klaarblijkelijk de belastingdienst geld schuldig zijn. Niet omdat ze moedwillig iets verkeerd hebben gedaan, maar omdat ze vertrouwen hadden in de eigenaar van het kinderdagverblijf.

De belastingdienst en vooral de afdeling toeslagen, is gespeend van iedere menselijkheid. De mensen die daar werken, reageren vaak als een soort robot en als er een regel is overtreden hebben zij volkomen maling onder welke omstandigheden dit is gebeurd of dat er geen enkele opzet in het spel is. Degene die een regel heeft overtreden moet keihard worden aangepakt.

Er zijn bij ons gevallen bekend van mensen die door bepaalde omstandigheden in vergelijkbare situaties terecht zijn gekomen als de ouders uit Capelle aan den IJssel. Ook daar blinkt de belastingdienst uit door het te doen voorkomen alsof de medewerkers persoonlijk zijn benadeeld en zullen zij op iedere mogelijke manier dwarsliggen bij het vinden van oplossingen voor ontstane problemen.

Mensen van de belastingdienst reageren in de praktijk bij hoorzittingen met opmerkingen zoals: "Als ik naar al die zielige verhaaltjes moet gaan luisteren" en luisteren dan ook inderdaad in het geheel niet, ongeacht de argumenten.

Sterker nog, als ze de kans schoon zien, gaan ze over tot het opleggen van een (fikse) boete onder het motto van "een signaal afgeven".

Binnen de belastingdienst hebben ze een fantastisch systeem van afschuiven bedacht. Het heet de belastingtelefoon. Iedere keer als iemand daar naartoe belt, krijgen ze een ander anoniem iemand aan de telefoon. Wanneer het te moeilijk wordt voor ze, dan krijg je de vraag of ze mogen terugbellen. Negen van de tien keer gebeurt dat in de praktijk niet en als je dan zelf maar weer belt, dan begint het hele verhaal van voren af aan: "Ja mijnheer of mevrouw, daar kan ik toch ook niets aan doen? Zal ik vragen of u teruggebeld kunt worden?".

Instanties van de belastingdienst zitten verspreid door het hele land en wanneer je brieven en/of bezwaarschriften verstuurd, verdwijnen ze geregeld in een zwart gat en hoor je nooit meer iets. Als je dan gaat bellen, dan vragen ze of je teruggebeld mag worden, wat dan zelden of niet gebeurt.

Vreemd genoeg (eigenlijk helemaal niet vreemd wat het ondersteunt wat hierboven staat beschreven) als mensen op een gegeven moment zo wanhopig worden en een advocaat inschakelen en dreigen met een rechtbank, dan ineens kunnen ze wel reageren.

Dit land heeft een krankzinnige bureaucratie gecreëerd, waarbij onzichtbare ambtenaren het leven van burgers tot een regelrechte hel kunnen maken en dat dan ook regelmatig doen.

De tijd is voorbij dat je te maken had met mensen. Je hebt te maken met geautomatiseerde anonieme systemen en als je uiteindelijk eens een medewerker van de belastingdienst in levende lijve tegenover je hebt, dan lijkt het alsof ze bij de belastingdienst de robot al hebben geïntroduceerd.

"U heeft regel overtreden, piep, u krijgt boete, piep, uw financiële problemen hebben wij niets mee te maken, piep en sluiten".

Bedenk daarbij dat we de complete belastingdienst te danken hebben aan de [Rothschild kliek en hun centrale banken](#), waardoor overheden in de schulden komen en inkomstenbelasting moeten heffen om de bankiers te kunnen betalen.

Dat is helemáál om het bloed onder je nagels vandaan te halen.

Belastingdienst stort burgers in diepe ellende (video)

Zondag, 08 januari 2017 12:21

Uiteindelijk, als je maar genoeg overredingskracht weet te gebruiken, komt alles wel goed, maar toch....